

Vaiko teisių gynėjai: šiomis dienomis svarbu skatinti toleranciją ir vienybę tarp vaikų

Šiandien jautri karo tema įtraukia ir vaikus. Jie girdi mūsų pokalbius, mato karo vaizdus per televiziją ir socialiniuose tinkluose. Natūraliai vaikai persiima ir suaugusiųjų emocijomis bei retorika. Todėl šiandien labai svarbu patiems tėvams išlikti ramiems ir kalbėti su vaikais apie pagarbą žmogui, nepaisant jo tautybės, rasės ar kitų skirtumų.

„Stenkimės labai atvirai kalbėtis su vaikais apie tai, kas šiuo metu vyksta pasaulyje. Padėkime jiems suprasti, kad netinkamas elgesys neturi tautybės, o už karą Ukrainoje nėra atsakingi greta mūsų gyvenantys rusakalbiai žmonės. Situacija ištis neeilinė, tad vaikams kyla įvairių klausimų ir baimių, visai suprantamas ir jų pyktis. Šeimos palaikymas suteiks vaikui saugumo ir padės tinkamai išreikšti savo jausmus“, – kalba Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos vadovė Ilma Skuodienė.

Tarnybos atstovė medicinos psichologė Neringa Martišienė dalijasi patarimais šeimai, kaip išlaukti šį emociškai sudėtingą momentą ir kaip išvengti vaikų nesantaikos dėl tautybės.

Psichologė primena, kad vaikai seka tėvų pavyzdžiu ir tai, ką girdi ar mato namuose, atsineša į ugdymo įstaigas, socialinius tinklus, taip pat perkelia į gyvą santykį. Pasak specialistės, dabar puikus metas atskleisti vaikui jūsų šeimos moralines vertybes: žodžiais ir realiais veiksmais vesti vaiką dvasinio brendimo keliu, kuriame svarbiausia yra pagarba bet kokiam žmogui nepaisant mūsų panašumų ar skirtumų.

„Stebint vaikams, venkime karo agresoriaus apibendrinimo, rodyti jausmus rusakalbių žmonių ar konkrečios tautos atžvilgiu. Žinoma, kad karo tema sėja baimę, nerimą, dėl ko kyla noras kaltinti ir neapkęsti. Visi jausmai yra tinkami ir galimi, leiskime sau juos jausti, bet neužmirškime, kad esame atsakingi už tinkamą jų reiškimą ir valdymą“, – sako psichologė.

Šiuo metu vaikui kaip niekada reikalingi ramūs ir pasitikintys tėvai bei saugi šeimos aplinka, kurioje jis gali dalintis savais jausmais. Padėti vaikui suprasti, kad dauguma žmonių iš tautinių mažumų yra mūsų šalies piliečiai ir neatsakingi už Rusijos valdžios veiksmus, kad esame šalis, kurioje gerbiamas kiekvienas žmogus – labai svarbu.

Kalbėtis karo tema su vaiku būtina, o pokalbiui turime būti pasiruošę. Nenuvertinkime jokio vaiko klausimo ir nepalikime su abejonėmis jo vieno. Jei pokalbio vengsime, vaikas rinks informaciją iš kitų šaltinių, kurie ne visada yra teisingi.

Kalbėkime ramiai, bet tvirtai, skatinkime dialogą.

Labai atidžiai klausykimės vaiko, nuo to atsispyrę geriausiai atliepsime jo lūkesčius ir

paaškinsime, kas vyksta.

Kalbėjimo turinį lemia vaiko amžius. Tad nenuvertinkime jokio vaiko klausimo. Jeigu vaikas klausia, reiškia, kad jam svarbu.

Šioje situacijoje pykti yra normalu. Įvardinkite tai ir padėkite vaikui išreikšti pyktį socialiai priimtinais būdais.

Padėkite suprasti, kad jokios tautybės vaikas nėra atsakingas už suaugusiųjų veiksmus.

Neleiskime vaikui vertinti žmogaus pagal jo tautybę, pagal vardą, pavardę. Jūs tikrai pažįstate įvairių tautybių žmonių, pasinaudokite konkrečiais pavyzdžiais kalbėdami apie žmogaus gerąsias savybes.

Paaškindime, kad patyčios dėl tautybės yra tos pačios patyčios ir žeidžia lygiai taip pat skaudžiai.

Ribokime informacijos srautą. Stenkimės, kad vaikai matytų mažiau karo vaizdų, kad tėtų savo įprastinį gyvenimą, mokslus, užsiėmimus, ilsėtusi ir džiaugtusi kasdienybėje, bendrautų su draugais.

